

ENDO GÀMIA A LA PETITA COLLA DE LA VILA DEL PINGÜÍ

Doncs resulta que a la colla tenim un petit problema, i és que no vindrà més gent a l'assaig si ens dediquem a aparellar-nos entre nosaltres, hauríem d'evitar l'**endogàmia** i promocionar-nos més a la gent forana.

Teoritzem sobre el tema: Què passa? 1. Necessitem canalla petita i ens posem a la feina entre castellers i així ens assegurem que el codi genètic sigui correcte. Atenció colla, però el mestissatge també és bo, i la mescla entre diferents cultures enriqueix la pròpia; no us heu adonat que la combinació casteller-esbart dansaire és molt bona? Aquí hi veiem futur. 2. 'Nem' calents? Aquest tema sempre ens ha preocupat, i és un fenomen que només es pot estudiar amb l'arribada de la primavera. És evident que qui vol pilla, carn o peix. 3. Casaments, bodorrios, d'amagat... d'una forma o altra, tots al sac i ben lligadets, perquè no puguin fugir..., amb la hipoteca, el pis, el cotxe nou (Nissan Primera platejada, 5 puertas, elevalunas eléctrico...). Millor, perquè així ens atiborem tots plegats de

menjar i de festes i més festes i comiats de solters molt semblants a orgies (amb princeseta peluda i ball de ventre inclòs). Encara que tot no són casaments, també trobem força estès l'enamorament juvenil: les primeres rialles, les primeres mirades, i els primers fregaments..., és a dir, el primer amor. També podem trobar petites crisis, però que de seguida es tornen a establir, i es recupera l'amor del primer moment (perquè l'endogàmia xiquera crea addicció). El problema de l'assumpte és que l'ambient "pastelero" cansa, i tant d'amor embafa una miqueta el personal, a més a més s'estan acabant els efectius i la gent ha de buscar en altres ambients la seva mitja taronja i ja no ve a l'assaig, o ve menys.

Proposem: crear un altre formatget a la Junta (amb la jerarquia corresponent que mai saps a qui t'has de dirigir, o a la presidenta, o al ecretari, o al sòts... als mateixos del formatget.... osesase, burocràcia que no serveix per a res), continuem: crear un altre

formatget ambigu dedicat exclusivament a les interrelacions humanes dins la colla, osease fer parelles i qui no en tingui, que parli directament amb el cap de secció que ell li solucionarà, segu que sempre hi ha algú que t'està esperant. Això si la tècnica et deixa ja que entre crit i crit a l'assaig no tens gaire temps per les relacions humanes, que diguéssim, però encara hi ha qui s'espavila i va fer el cigarret a fora per tal de poder entrar a l'associació de les víctimes de la faixa i el mocador. Una altra proposta, deixada a l'aire: podríem formar una mena de fitxes-arxiu-base de dades-etc per tal de tenir a tothom controlat i ordenat i així facilitar la feina al susodicho formatget (no cal dir que podria ser feina als objectors, oi?). Si t'agrada ros, apapapapapap doncs ros, morena ralararar, morena. Si vols fecundar una enxaneta eterna ralararara busca-te'n una de metre cinquanta, i així anar fent... Aquí acabem de rallar el personal, apa, fins a la revista seqüent.

Bea Saera, Mireia Clares

ARTICLE II: QUI SÓN AQUESTS TIOS QUE ESTAN TAN BONS!

Ei, colla!

Tornem a ser nosaltres: Les Xiques Xic. Com ja us vam dir, us portem dues sorpreses més. Tenen nom, cognom...i moltes coses més! En aquesta edició, doncs, us volem informar dels xics següents ...en Marc Freixa i en Raül, sí sí, el xicot de la Georgina.

Freixa...ai! que dir d'ell? Sense comentaris ens quedem quan fas el típic "*movimiento previo*" a l'enfaixada. Sense comentaris ens quedem també quan voltem el pilar (avís pels de pinyes: tant ens fa voltar-lo per davant que per darrere, el pilar, eh! Je je) Com sempre hem parlat amb la part femenina de la canalla...vaja! que la canalla opina si fa o no fa

el mateix que nosaltres!
Res més pel que fa a en Marc
Freixa, bàsicament perquè no hi
ha prou espai a la revista per
seguir escrivint...

Raül...uf! que dir d'aquest "peazo" de model, doncs, que podries animar-te a pujar encara que ets un pèl alt, i així totes les xiques podríem contemplar les teves parts d'home...? ens referim clar està al teu cul, encara que hi ha una que sí! La Georgina una noia amb molta sort. Bé ...però tu Raül, a la canalla no triomfes molt! Ah!! una petita anècdota, la Berta, una redactora d'aquest escrit, un dia a l'assaig el va intentar capar...encara que podríem pensar que era amb unes altres intencions...

Vàrem preguntar a la Georgina

que com veia al seu xicot...doncs, vaig dir que sí, que *vale*, que està bo, però això no és l'únic que importa! Ah! i ara que tinc un espai per a les meves reivindicacions, m'agradaria dir-li a en Raül que menys pit i més abdominals! És una broma eh! Raül! no t'enfadis! (coses de parella)

I ja per acabar només dir que, Joan, Dani, Freixa i Raul seguiu igual de bufons! però no us preocupeu que aviat tindreu notícies nostres, amb més víctimes, així que nois...obriu ben els ulls, i no us fieu de cap noia...sobretot de nosaltres!!

Les Xiques Xic

Georgina Cortés, Berta Dalmau, Eva Peña, Núria López, Mireia Puerto, Cèlia Fernández

o p i n i o n s